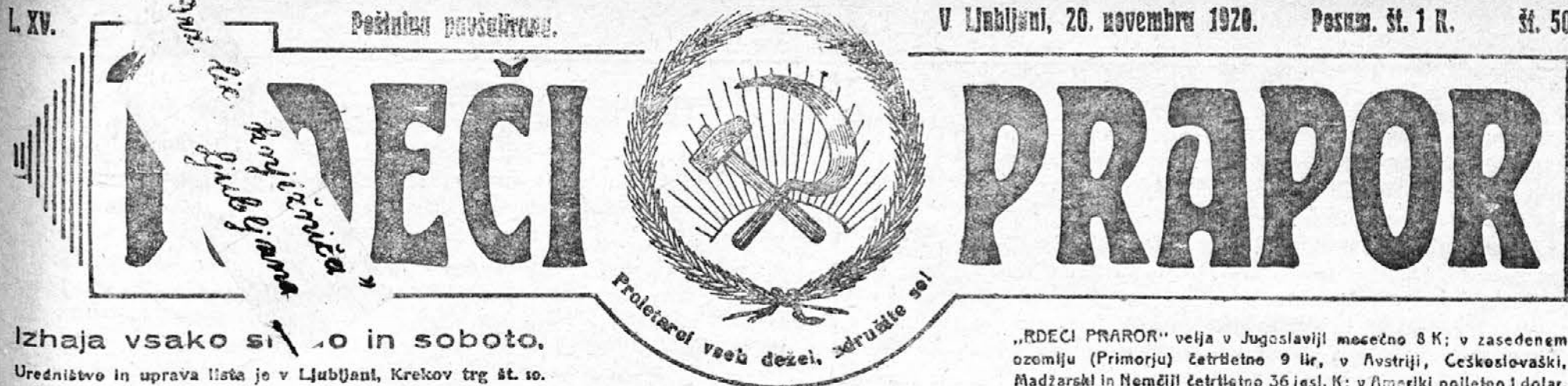

Izhaja vsako sredo in soboto.

Uredništvo in uprava lista je v Ljubljani, Krekov trg št. 10.

„RDEČI PRAPOR“ velja v Jugoslaviji mesečno 8 K; v zasedenem ozemlju (Primorju) četrtletno 9 lir, v Avstriji, Češkoslovaški, Madžarski in Nemčiji četrtletno 36 igst. K; v Ameriki polletno 1 dolar.

GLASILO KOMUNISTIČNE STRANKE JUGOSLAVIJE.

Če hočete plačati 50 milijard državnih dolgov, tedaj vam priporočamo, da na dan 28. novembra oddate svojo volilno kroglico za demokrate, klerikalce, samostojne, narodne socialiste ali pa za »social«-demokrate, ker vsi ti so že dosedaj glasovali za vse te dolgove ali pa izjavljajo, da jih bodo v ustavotvorni skupščini potrdili.

Za monarhijo, t. j. za kraljestvo bodo v Ustavotvorni Skupščini glasovali, kakor to same povedo, sledeče slovenske stranke: klerikalci (SLS, kmečka zveza, krščanski socialisti), demokrati ali liberalci, Samostojna kmetijska stranka in narodni socialisti.

Za kapitalistično republiko milijonarjev bodo glasovali, če se po svoji navadi prej ne spreobrnejo k »demokraciji« monarhiji, socialdemokratije (socialpatrijotije, delavsko kmečka zveza.)

28. novembra se imate odločiti na eno ali drugo stran: ali za oblast bogatašev, ali za oblast tistih, ki delajo.

Zmaga ruske revolucije.

»Slovenskemu Narodu«, »Napreju«, »Večernemu listu«, »Kmetijskemu listu«. »Jugoslaviji« in kakor se že imenuje ta hosta kapitalističnih plačanih listov, je hudo pri srcu. Toliko so upali in pričakovali od carskega generala Vrangla, da bo uničil delavsko-kmečko sovjetsko republiko in zopet vpeljal na Ruskem in v Ukrajini monarhijo veleposestnikov, grofov, bankirjev, tovarnarjev in tatov. Cel čas so s prisrčnim navdušenjem prinašali polne kolone vesti o porazih boljševikov in Vranglovih zmagah na jugu, o vstajah kmetov in mornarjev na severu Rusije. Potrpežljivi tiskarski papir so polnili z napovedmi bližnjega poloma boljševiškega režima in katastrofe revolucionarnega vala v Evropi. In kó so — na papirju — že stokrat zavzeli Petrograd, parstokrat obglavili in pokopali Lenina in Trockega in penzionirali sovjetski režim in komunizem, so končno le začeli polagoma in bojazljivo uvidevati, da so vsi njihovi upi le — prazne želje. Z debelimi lažmi so torej nasedli, zato so pričeli krošnjariti z drobnimi lažmi. Tako pisarijo, da je v Petrogradu vse bolno, če že ne mrtvo, da boljševike grozno skrbi prehrana in kako se komisariji pripravijo z vojaškimi poveljniki. To tolažbo po tako komični blamaži z Vranglom in z njihovimi upi bi jim privoščil tudi najodrevenelejši boljševik in tudi mi jim jo iz vsega srca privoščimo.

Gospod general Vrangl, ljubljeneec in vzor naših klerikalcev, liberalcev, samostojnih, demokratičnih in narodnih »socialistov« je potolčen do tal, njegova armada se je vdala boljševikom, sam gospod general pa je s svojimi bankirji, škofi, veleposestniki, tovarnarji, oderuhi, socialpatrijoti in veletatovi pobegnil na fran-

coski vojni ladji v Carigrad. Tako je torej ofenziva kontrarevolucije žalostno pogorela, pogorela na bojnem polju in ta polom se vidi tudi v našem meščanskem časopisju. Vsak pameten človek sedaj vidi, koliko lahko da na tisto, kar piše »Napreju«, »Večerni list«, »Jutro«, »Slovenec«, »Slov. Narod«, »Domovina«, »Domoljub« in druge »Enakosti«.

Poglejmo malo nazaj! Ni pretekli dan, da ne bi vsaki teh meščanskih listov prinesel vsaj po en članek proti sovjetski Rusiji. In vsi skupaj so z enim glasom vpili, da je nastopil konec ruske revolucije in da so se valovi svetovne revolucije plegli. Kadar so pisali o komunističnem gibanju v Evropi, so ravno tako prinašali gole laži, kakor kadar so pisali o Rusiji. Tako so dejali, da so komunisti na Češkem propadli, čeprav so komunisti dobili ogromno večino; rekli so, da so Italijani proti moskovskemu pogojem, čeprav vsakdo ve, da je beseda le o neznatni manjšini reformistov; vpili so, da so bolgarski socialisti proti III. Internacionali, dasiravno je to laž težkega kalibra, ker je na Bolgarskem celo levica bivših socialpatrijotov prestopila h komunistom; pisali so, da cincanje proti komunistom povsod narašča, čeprav danes cel svet ve, da v vseh deželah v proletarskem gibanju propadajo socialpatrijotije in centrunaši, komunisti pa odnašajo vedno nove zmage. (Kaj ne, g. Kristan in Goluh, da vas položaj na Nemškem skrbi?)

Laž je sedaj prejela svoje zasluženo plačilo, revolucionarno valovanje v Evropi narašča, rdeča delavsko-kmečka armada Sovjetov zmaguje kontrarevolucijo in vsi sovražniki proletarijata, delavcev in kmetov pa tudi letošnjo zimo ostanejo z dolgimi nosovi in s črnimi mislimi o — bližnji bodočnosti.

da nam vse take slučaje takoj naznanijo zlasti imena in naslove dotičnih delodajalcev, da jih ovadimo radi kršitve volilne svobode.

Volilna pisarna KSJ.
Ljubljana, Krekov trg. 10.

Če hočete, da se potegne križ čez vse državne dolgove, kakor so to naredili komunisti na Ruskem in v Ukrajini, tedaj oddajte svoj glas za Komunistično Stranko Jugoslavije, ki ne pripozna niti vinarja za državne dolgove, ki so šli le v korist kapitalistov, za kane, orožje, municijo, žandarmerijo itd.

Za delavsko - kmečko sovjetsko republiko, to je za republiko, kjer se uniči oblast kapitalistov, bogatašev - milijonarjev, bankirjev, tovarnarjev, veleposestnikov, veletrgovcev in veleveržnikov in stopi na njeno mesto oblast tistih, ki delajo, za družabni sistem, kjer mora vsak delati, ako hoče jesti, pa se bojujejo edino **komunisti.**

Volitve.

Pozor volilci!

Ker se ob priliki volitev v konstituantno ne bodo izdajale posebne volilne legitimacije volilcem, je važno, da si preskrbi vsak kako uradno dokazilo, s katerim naj gre na volišče. Zgodi se lahko sicer, da ga komisija kot volilca zavrne, češ da ga ne pozna.

Za legitimacijo služijo: pri železničarjih uradne legitimacije, dalje služijo delavske knjižice, krstni in domovinski listi. Posebne legitimacije o istoveljavnosti izdajajo tudi policijska oblastva in občine. Pazite, da bodo ta oblastva pritisnila na listino svoj uradni pečat.

V sredo, dne 24. novembra ob pol 8. uri zvečer vsi na

volilni shod komunist. stranke

v veliki dvorani hotela UNION.

Dnevni red:

Komunistična taktika v konstituantu.
Socialna politika proletarijata.
Notranja in zunanja politika proletar.
Finančna in davčna politika proletar.
Poročajo s. Petrič, s. dr. Lemež, s. Fabjančič, s. Klemenčič.

Duševni in ročni delavci! Prihitite v masah na ta shod. Slišali ste druge stranke — da slišite tudi našo stranko, predno se odločite, v katero škatljo boste spustili kroglico 28. novembra.

Na shodu se bo razpravljalo, kakšno stališče zavzemajo komunisti h koroškemu plebiscitu in St. Margaretski pogodbi.

Dolžnost strokovno in politično organiziranega delavstva je, da se shoda udeleži do zadnjega moža.

Komunizem in mali posestniki.

II.

Ko bodo komunisti vzeli oblast, ne bodo jemali lastnine niti obrtnikom niti kmetom. V komunističnem programu ni nikjer zapisano, da se bo jemala lastnina malim posestnikom. Komunizem bo samo izboljšal položaj

tistih, ki delajo bodisi z glavo bodisi z roko, in jim bo prinesel osvoboditev.

Kakšen pa je današnji položaj malih posestnikov: obrtnikov in kmetov?

Po naših mestih in vaseh žive ljudje, ki se imenujejo obrtniki, to so tisti, ki opravljajo razne obrti in so po navadi revni ljudje s kopico otrok. Veliko jih nima niti svoje lastnine ali pa imajo le orodje in pripravo, s katerim izvršujejo svojo obrt. Njihov položaj je proletarski ali pa še slabši. Proletarec, ki dela v tovarni, se vsaj nada, da ga bo razredni boj osvobodil, dočim mali obrtnik nima niti tega. Njegovo življenje je ena sama skrb, kako se bo preživljal. Dočim se zavedni proletarec bori z kapitalizmom, ga mali obrtnik le prosi. Pri nas obrtniki izginjajo dan za dnem. V kapitalističnem načinu proizvodnje leži glavni vzrok njihovega propadanja, ker riba žre ribce. Tovarniško proizvodnjo zatira obrtniško in obrtnik pada bolj in bolj v proletarsko slanje. Prisiljeni so delati pri kapitalistu za dnevno plačo. Propadanju obrtnikov je tudi kriva buržoazna država, ker nalaga nanje velike davke in daci.

Kakor torej vidimo, so ravno kapitalisti in njihova država tisti, ki jemljejo malemu obrtniku njegovo imetje. Pehajo jih v siromaštvo in bedo. Komunisti pa tega ne delajo in ne bodo tega delali. Kdo je do sedaj uničeval male obrtnike in jim zapiral prodajalne z rdečim pečatom, ko komunisti niso imeli oblasti? Kdo je metal obrtniške družine na ceste, ko komunisti niso vladali v državi? To so delali kapitalisti in njihova država.

Ko se bodo komunisti polastili oblasti, ne bodo malim obrtnikom jemali ničesar, ker nič nimajo — kapitalisti so jim vse vzeli — temveč ravno nasprotno, komunisti jim bodo olajšali in popravili položaj. Kakšno korist bo imela komunistična vlada, če bi vzela malemu obrtniku njegovo orodje in njegovo prodajalnico, v kateri dela od zore do mraka in hira od dela? Nobene koristi bi ne imela. Pustila bo, da mali obrtniki naprej samostojno izvršujejo svojo obrt v svojih majhnih delavnicah.

Volilna nasilstva.

Dobili smo poročila, da razni delodajalci prete z odpustom, če bi se njihovi uslužbenci udeležili volilne agitacije ali pa bili člani volilnih komisij. Pozivamo sodruge,

Naj delajo in naj se sami prepričajo, da jim tako delo ne prinaša nobenih koristi.

Meščanske stranke lažejo obrtnikom, ko jim pravijo, da jim bodo dale poceni kredit. Vse to ni nič. Kakšen kredit morejo dati obrtnikom, kako jim more sploh pomagati kapitalistična država, ki se nahaja pred popolnim finančnem bankrotom? Kaj more ta država dati obrtnikom, če znaša njen dnevni primanjkljaj 20 milijonov kron in ki je

dolžna znotraj in zunaj? Ne more jim dati prav nič, kakor ne more dati tudi drugim revnim slojem prebivalstva. Če že kje kaj pritrge, ne dobijo mali obrtniki prav nič.

Ravno tako je tudi s kmeti. Tudi njim komunisti ne bodo, ko pridejo na oblast, jemali ne njive, ne živine in drugo, kakor se lažejo meščanske stranke, ki hočejo kmeta in delavca le slepiti. (Konec prihodnjic.)

„Večerni list“ in ruska draginja.

»Večerni list« piše, kako drago je neki ruski bogataš Milan Djakovič plačeval razne stvari v Rusiji. Tako je gospod bogataš plačal za 1 kg masla 20.000 rubljev, 1 kg mesa 500 rubljev, za 1 kg sladkorja 15 rubljev itd. »Večerni list« ne pove, da bi taisti gospod moral plačati za par čevljev 60.000 rubljev. Je pač hudo na Ruskem za tiste, ki nočejo delati. Če bi šel urednik »Večernega lista« v Moskvo, bi bilo zanj morda še huje, kakor pa za omenjenega ruskega bogataša in lenuha. Na Ruskem je namreč tako upeljano, da brez dela

Mora-draginja.

Kakor ogromna pijavka leži na telesu delavnega naroda vedno večja draginja. Revne sloje pretresa mraz, če premišlujejo, kaj bo, ko je draginja vedno večja. Stare zaloge obleke in obutvi pohajajo, a nove je nemogoče kupiti. Saj za eno obleko in obutev je potrebno pri sedanjih plačah najmanj 3 mesečni zaslužek, ki pa je komaj tolik, da ne zadostuje niti za vsakdanji kruh.

Kje so vzroki draginje? Mi vemo, da je v vsaki gospodarski krizi nastopala draginja, ki jo občuti samo revno ljudstvo, za bogataše je draginja direktno blagostanje in vir velikih in hitrih dobičkov. Prej je bil trgovec vesel, če je zaslužil 10%. — Danes nobeden ne trguje izpod 30%—60%; zato kapitalisti povečujejo

stalno draginjo: čim večja draginja, tem večji in hitrejši zaslužek. Izvor draginje je v kapitalističnem sistemu. Militarizem, carine, trošarine, dohodki od monopolov, takse, železniški tarifi, to so indirektni davki, ki jih plačuje samo delavni narod. Breme vojnih dolgov silno upliva na draginjo. Potom draginje kapitalisti vale ogromno breme vojne na rame delavnega ljudstva.

Zato je edini izhod iz draginje: Kontrola delovnega ljudstva nad produkcijo, trgovino in prometom;

Odpoved vojnih dolgov; Odprava indirektnih davkov — vse davke naj plačajo kapitalisti in vojni dobičkarji.

Komunistična Stranka Jugoslavije je edina stranka, ki stavlja te zahteve, zato je ona edina, ki se dejansko bori zoper draginjo.

stva. Tudi prej za časa carizma in meščanskega vladanja so bili lačni zaradi tega, ker so bili izrabljani, tlačeni in so mesece hirali v armadi brezposelnih. Vprašanje prehrane v sovjetski Rusiji je bilo najbolj pereče vprašanje. Toda položaj se je neprimerno izboljšal v primeri s tem, kar je bilo pred enim ali dvema letoma. Naj delavci Jugoslavije vedo, da se ruski proletarijat za zmagovalce revolucije in komunizma ni samo bojeval, temveč tudi gladoval. Zgodilo se je preteklega leta, da delavci rdečega Petrograda in revolucionarne Moskve niso videli po dva tedna niti kosčka kruha. Bili so trenutki, ko so delavci po cele mesece dobivali le osmino funta kruha. To so bile strašne posledice zločinske blokade. Toda sedaj ni več tako. Sedaj delavci redno dobivajo poldrugi funt kruha na dan in poleg tega tri četrtine funta za vsakega člana družine. Sedaj dobivajo v tvornicah brezplačno kosilo, njihove družine pa morejo poleg tega jesti v ljudskih kuhinjah. Sedaj dobivajo rednejše sladkor, čaj, sardine in ostalih pridelkov za prehrano. Vse to dobivajo takoj brezplačno.

Toda vsaki od vas bi lahko vprašal: zakaj v Rusiji — žitnici sveta — ni zadostri kruha? Zakaj so delavci stradali? Krivda temu je bil razrušen promet, ker je ozemlje Rusije ogromno, ker je blokada Rusije ovirala naročila in popravila prevoznih sredstev in so bili na ta način posamezni kraji Rusije natlačeni s hrano, drugi kraji pa so

zaradi pomanjkanja prevoznih sredstev brez kruha. Najvažnejši vzrok je v zločinski blokadi in vednih bojih, ki jih vodi kontrarevolucionarna antanta proti nam, ker nam izvablja najboljše in najproduktivnejše moči na fronto in ker ne dovoljujejo zamenjave blaga z drugim svetom. Zamenjava bi omogočila povišanje naše industrije in da bi mesta in delavci mogli kaj dati kmetom za žito in kmečke produkte.

Nepremagljivi duh ruskega proletarijata.

Mi ne skrivamo težkoč ruskega delavnega ljudstva. Toda ruski delavci so še silni po telesu in duhu. Vse te laži in obrekovanja, ki jih o nas razširja svetovna buržoazija, predstavljajo v resnici samo orožje kontrarevolucionarjev, ki jih uporabljajo proti nam in vam. Vse te njihove pravljice o sovjetski Rusiji so gola laž, potvarjanje dejstev. Ruski kontrarevolucionarji in vaša buržoazija širijo danes vesti o uporih delavcev v Putilovskih tvornicah, danes to, da cele divizije rdeče vojske mečejo proč orožje. Toda vse to je metoda meščanstva in njenega tiska proti sovjetski Rusiji je trik, naperjen na to, da se oslabijo revolucionarne simpatije delavnega ljudstva Jugoslavije in celega sveta za sovjetsko Rusijo in revolucijo. Ruski kontrarevolucionarni načrt, ki ga

je tukaj sprejela vaša buržoazija, razširja ostudna obrekovanja, da v sovjetski Rusiji pobijajo žene in otroke, da naše čezvračke, v katerih delajo tudi naši odlični komunisti, pošiljujejo žene, napadajo mirno prebivalstvo in delajo zločine. Toda vse to smo ostudne laži, ki imajo ta cilj, da oblatijo in opljujejo veliko rusko proletarsko revolucijo.

Da, mi smo razganjali kontrarevolucionarne organizacije meščanstva, zapirali njihove vodje in so bili pri tem neusmiljeni. Toda med temi ljudmi ni bilo delavcev in kmetov, temveč bili so to plemiči in kontrarevolucionarni meščani. Vzeli smo meščanom in bogatašem perilo, kar so ga imeli preveč, obleko, toda to je bilo organizirano in pod strogo kontrolo, delali pa smo to zato, da preskrbimo naše bolnišnice in siromake s perilom.

Vedite vi in ve naj vsa svetovna buržoazija, da je sovjetska Rusija mirna in močna, da v vsakem od nas bije proletarsko srce in da vsaki delavec in vsaki revni kmet veruje in ve, da mu tudi vi, ko pride ura, podaste svojo bratovsko roko. Kajti naša revolucija je tudi vaša revolucija, naši interesi so tudi vaši interesi in prišel bo čas, ko bodo predstavitelji sovjetske Rusije svobodno prihajali k vam in vam svobodno v vaši sovjetski državi podali roko.

Mezdno gibanje 12.000 rudarjev v Sloveniji. (Dalje.)

Rudarsko glavarstvo je v svojem aktu, kakor sem že dejal, svetovalo, da bi se položaj rudarjev najboljše popravil, če se zvišajo akordne plače. Gospodje namreč pravijo, da z zvišanjem akordne plače dobijo i delavci i podjetje. To je isto, kar mi trdimo, da vlada hoče kozo celo in volka siteda.

Koliko bi dobil potom akorda delavec, koliko pa podjetje, nam kaže tale primer:

Sedanja produkcija znaša povprečno na rudarja 400 kg premoga dnevno. Če bi se produkcija zvišala dnevno le za 50 kg, bi vrednost tega premoga znašala 26 kron dnevno. Rudar bi po predlaganem povišanju akorda dobil 75 vinarjev, podjetju bi pa ostalo 25 K 25 vin. na dan.

Na takem stališču stoji danes gospoda iz vlade in rudarskega glavarstva. Ali je to pošteno in pravično, delavcu za njegovo težko dela dati samo 75 vin., a podjetnikom lenuhom pa 25 kron 25 vinarjev. To je podlost!

G. Šuklje veli: da akord razvije pri rudarju veselje in voljo za delo. Smisel teh besed je ta, da akord naj-strašnejše izkorišča delavno silo delavca za gnusni profit kapitalista.

Mi vedno trdimo, da ima družba nad 220 milijonov kron letnega dobička. Gospodje temu tudi ne oporekajo, torej priznavajo, pa vključ temu hočejo

še vedno dreti delavstvu kožo in ga trpinčiti za še večji profit. Velikokrat smo že trdili, da je vlada in rudarsko glavarstvo v službi družbe in to dokazujejo s svojim nastopanjem še vnaprej.

Da je to resnica, se vidi iz knjig trb. prem. družbe: Vladni nadzornik g. Pitamic je dobil v preteklem letu od trboveljske družbe 43.000 K. Če je on toliko dobil, koliko je pač moral dobiti gospod Strgar??

Potemtakem seveda ni čudno, da daje družba delavcem mesto moke žive črve, da se delavce odpušča, kaznuje in maltretira! Iz tega se jasno vidi, da s vsi ti ljudje organi družbe in da kot taki branijo in odobravajo delovanje družbe.

To so vzroki, da se obravnave že mesece in mesece zavlačujejo, eto zakaj so naše zahteve pretirane!

Ker so ti gospodje odvisni od družbe, oni ne morejo drugače postopati. Kaj briga nje brutalnost družbe napram delavstvu, če so pa oni nagrajeni, da molčijo in da tudi neprikrito branijo profit družbe.

Ali ni sramota in čudno, da sme družba pred ministrstvom za šume in rude, za socialno skrb in za narodno zdravje dajati delavstvu črveno moko.

Nam se to sicer ni zdelo čudno, ker vemo, da so gospodje podkupljeni in zato tako delajo.

Ker se pustijo organi drž. uradov plačevati od družbe, zahtevamo od ministrstva za šume in rude, da takoj odredi preiskavo pri rudarskem glavarstvu radi vršenja javne službe trboveljski premogokopni družbi.

Stanje pogajanj slovenskih rudarjev.

Ker pokrajinska vlada na naše zahteve do 14. XI. ni odgovorila, je sodrug Petakovič interviriral pri rudarskem glavarstvu in pri poverjeništvu za javna dela.

Glavar g. Strgar je izjavil »da se naše zahteve nahajajo pri poverjeništvu in da raditega ni mogel pravočasno odgovoriti«.

Poverjenik g. Serbec pa je rekel, da so zahteve predložene predsedstvu deželne vlade, ki bo v svoji seji o tem

ukrepala. Seja se bo vršila v sredo 17. in bomo najkasneje do 19. obveščeni.

O odgovoru vlade bomo še poročali.

Tarifni odbor Saveza rudarskih radnika Trbovlje.

Pozor pred provokatorji!

Poročajo nam, da so socialpatrijotje dobili sredstva za volilno agitacijo od protiboljševiške lige, ki so jo organizirali carski generali in pa od avstrijskih agentov, imperijalističnih ala Renner.

Torej pozor pred policijsko ekspozičuro II., ki bo te dni izdala tako letake proti komunistom, kakršnih bi se celo naša buržoazija sramovala.

Resnica o sovjetski Rusiji. (Konec.)

(Razgovor s sodrugom Glebovom, komisarjem za delo v sovjetski Ukrajini.)

Rdeče sobote.

Skupno z revolucionarnimi delavci dela 640 tisoč komunistov neutrudoma na rdečih sobotah. Ta ustvarjajoči elan stotisočev komunističnih sotrudnikov nam daje vsaki teden na deset in deset popravljenih ladij, sto in sto popravljenih vagonov. S temi močmi se vodi uspešen boj s tifusom: naše rdeče sobote perejo perilo po bolnicah za tifus, naši komunisti brivci strižejo lase za tifusom obolelim. S komunističnim delom so se čistile vsake rdeče sobote ulice, čistila in higijensko urejevala dvorišča, po zimi se je kidal sneg itd.

Vse to kaže, kako je velika želja proletarijata sovjetske Rusije, da utrdi svojo državo in izboljša svoje narodno gospodarstvo.

Od popravila našega prometa in gospodarstva, od povišanja proizvoda in produktivnosti je odvisno pred vsem tudi blagostanje delavnega ljudstva. Da popolnoma premagamo zimo in lakoto, mora promet imeti več goriva, tvornice morajo izdelovati več perila, obleke in vsega tistega, kar je potrebno za naše mnogomilijonsko prebivalstvo.

Prehrana.

Ruski delavski razred se bojuje z lakoto zato, ker je nemogoče naenkrat zmagati razdejanje narodnega gospodar-

V boj za sovjetsko republiko!

Iz Sv. Jerneja na Dolenjskem. Tudi tukaj je ljudstvo izpregledalo, da ga ne bode rešila nobena stranka takozvanih: liberalnih, klerikalnih, samostojnih in socialnih patrijotov, mogotcev, ampak edino to, da seže po samopomoči. Ljudstvo je bilo že po prevratu silno ogorčeno nad kapitalističnimi voditelji; ali le ti so toliko časa zadrževali volitve, da so ga zopet pridobili v svoje mreže. Ta brezpravna masa je čakala odrešitve od svojih voditeljev kapitalistov, verižnikov, vojnih dobičkarjev in oderuhov, ki so znali tako umetno voditi državno ladjo Jugoslavije. Ali kaj je končno dosegla ta peščica magnatov v Jugoslaviji za trpeče ljudstvo, katero je po štiriletnem vojnem trpljenju in po dveletnem brezpravnem vladanju, kakor to, da se danes posamezni bogatijo in odirajo tako na debelo in izsesavajo revne sloje ter podpirajo oderuštvo, verižništvo in goljufijo. Narod, ljudstvo pa tirajo še v večjo sužnost, kakor ga je tiral ruski despotizem. Rešitev seveda nam boče prišla še-le tedaj, ako bomo vsi proletarci in kmetje edini v tem, da se združimo in na dan 28. novembra obsodimo to lopovsko kapitalistično in militaristično družbo in njene voditelje ter volimo z edino pravo razredno stranko, komunistično. V boj za osvoboditev delavcev in kmetov izpod suženjskega jarma kapitalistov! Sodrugi, iz Sv. Jernejske občine pozivljamo Vas na odločitev in vprašamo ali ste zato, da se zopet povrne vojno stanje z našimi sosedi, kakor to zahtevajo druge stranke, ali pa ste zato, da se odpravi vojaška dolžnost? Ali ste zato, da se dajo vsa privatna in cerkvena veleposestva brezplačno tistim, kateri zemljo sami obdelujejo ali pa ste zato, da preidejo vsa veleposestva v roke bank, katere bodo zahtevale odškodnino? Ali ste zato, da se vse banke, velepodjetja, tovarne, rudniki podržavijo ali pa ste zato, da se še nadalje bogatijo in kupčijo milijone sedanji obstoječi lastniki? Ali ste zato, da se plača ves ogromni dolg, milijoni in milijarde iz vaših žepov ali ste pa zato, da se ta dolg zvali na hrbet vojnih dobičkarjev, bogatašev in kapitalistov? Ali ste za vojsko ali za mir med narodnimi sosedi, ali pa ste zato, da se vas zopet požene v mesarsko klanje? Ali ste zato, da vladajo med nami mogotci in monarhistična vlada, ali pa ste za sovjetsko republiko Jugoslavijo, v kateri bo vladal delavec in kmet, kot predstavnik zatiranih? Premislite, prevdarite in potem se odločite za dan 28. novembra!

V Zagorju se je vršil v torek ob 4. popoldne velik volilni shod Komunistične Stranke, na katerem so poročali sodrugi Fabjančič, Zabrezovnik in Mlakar. V Zagorju za druge stranke ni terena.

Dornova pri Ptuj. Vse se je zarotilo zoper komuniste in po celi ptujski okolici se vrši gonja proti tem izpadkom človeške družbe. Socialpatrijotje nas strašijo z ječami in visilicami, naš kaplan pa je zadnjo nedeljo iznašel na prižnici, da smo v zvezi s samim živim hudičem in ob koncu politične pridige je zaklical patetično: Ali ste za Boga ali pa za hudiča! Toda nas ne moti eno in ne drugo. Ječ bi bilo premalo za komuniste, hudiča pa še ne poznamo. Nasprotno! Naše vrste se množe in po celi okolici se širijo naše ideje kakor ogenj, posebno pa med viničarji in najubožnejšimi sloji. Hlastno segajo žuljave roke trpinov po naših volilnih manifestih, njih izmučena srca so odprta na stečaj nauku o svobodi proletarijata, o osvobojenju izpod jarma kapitalizma in veleposestnikov, ki nas tlačijo že veke in veke in nas pustijo umirati počasne

in grozne smrti. V nedeljo dne 7. nov. 1920 smo imeli v Dornovi celo predavanje o ruski revoluciji v čast triletnice osvobojenja ruskega proletarijata. Z velikim zanimanjem so poslušali navzoči izvajanja s. Žgeča ter se navduševali ob zmagah ruskih bratov v orjaški borbi zoper kapitalizem. Padel je mogočen čar, padel je Kerenski in padli so po vrsti vsi kontrarevolucionarji, a ruska revolucija je z vsakim dnevom zmogovitejša, ona je baklja, ki užiga tudi željo, upanje in voljo v srcih proletarijata, da se oprosti okov in verig kapitalizma. Tudi v nas je zbudila to voljo in ne ustrašimo se ne socialpatrijotov, ne kaplana, temveč korakamo svobodni in solncu nasproti.

Kamnik. V nedeljo dne 14. t. m. se je zgodilo v Kamniku nekaj, kar se še ni zgodilo, odkar imajo Kristanovci svoje privržence samo v osebah konsumnih nastavljenecv. Socialpatrijotska stranka je imela svoj volilni shod. Smo pač pred volitvami in dobro je, če se vjame kak glas tudi pri nas.

Obiskan je bil shod sledeče: 1 socialdemokrat, 3 konsumni nastavljenecv in 2 od bolniške blagajne, tajnik Jugstrokovne zveze in okoli 30 komunistov. Pripomnimo pa, da je bilo poslednjih samo trideset, ker so oni izdali letake šele v noči od petka na soboto. Na shodu je govoril g. Likar iz Ljubljane, kar je pač gotovo osupnilo vse kamniške komuniste. Povedali bi zakaj, toda ker nam je on predbacival, da napadamo osebnosti, zaenkrat molčimo. Na koncu svojega govora je pozval navzoče, da naj vsi volijo Kristana, to je stranko koruznih socialistov, konsumnih ravnateljev itd. Odgovoril mu je sodrug Vovk, da bo proletarijat v Kamniku pač na dan 28. t. m. poskrbel, da se štetje »social«-demokratskih glasov omeji na jako, jako pičlo število. Spominjal je navzoče kovinarje na čase, ko jih je še hodil zastopat mož slavnega spomina g. Ignac Mihevc. V debato je posegel tudi kontrolor bolniške blagajne Windischmann, kateri naperi svojo ost prot zastopnikom strokovno organiziranih delavcev, ki po njegovem mnenju ne storijo svoje dolžnosti, katere imajo napram svojim članom. Naj nam da on nasvete, ali pa naj nam dokaže, da se ni v enem slučaju zastopalo interesov delavstva, ne pa obratno interese kapitalistov, kot je to delal svoječasno tajnik kovinarjev Mihevc.

Jesenice. V nedeljo dne 14. t. m. se je vršil tukaj pri nas volilni shod naših soc. demokratov, na katerem bi imel poročati dezertar Dolgouh (pardon Golouh). Zbrala se je precejšnja množica tukajšnjih delavcev, kateri bi ga radi prav dostojno sprejeli, ali naši soc. dem. so zelo nevhvaležni ljudje, kateri ne privoščijo tako veličastnega sprejema takim značajnejšem. No, pa mogoče se v kratkem vidimo, ker je našim soc. patrijotom obljubil, da pride za gotovo v kratkem na Jesenice; upamo vsaj, da bode ostal mož beseda in to obljubo tudi izpolnil. Bojimo se pa, da se prej ne prelevi v kakšnega narodnega socialista ali celo v klerikalca, ker se menda tako hitro izpreminja.

Shod se je pač vršil tudi brez njega, na katerem je poročal tajnik delavske kmečke zveze Ivan Stare, ki jo je pa že od začetka precej polomil, izrazil se je namreč, da živimo že dve leti v svobodni Jugoslaviji ter da vživamo precej več pravic, kakor pa v nekdanji Avstriji, manjka nam samo še to, da postane Jugoslavija soc. dem. republika. Povdarjal je važnost volitev in priporočal, da naj vsi glasujejo na dan 28. XI. za listo Kristanov, zakar je žel precej

nejevoljnega mrmranja. Povdarjal je tudi, da je soc. dem. stranka najhujša nasprotnica militarizma in najboljša zastopnica delavskih interesov; povdarjal je na važnost parlamenta, potom katerega se da za delavstvo veliko doseči. Obregnil se je še nekoliko v razne meščanske stranke in pa škofa Jegliča ter njegov »Pastirski list« od l. 1911., komunistov se je pa še precej previdno izogibal. Zborovalci so njegova izvajanja še precej pretrpežljivo poslušali. Za njim je dobil besedo sodr. Weiss, kateri je bil takoj zelo viharo pozdravljen od vseh zborovalcev. Odgovarjal je na razne točke Staretovih izvajanj ter takoj v prvi vrsti dokazal, da proletarijat v Jugoslaviji ne vživa nikake svobode, pač pa ječi še v hujših okovih kot poprej, povdarjal je, da je osvobojenje proletarijata v njem samem in sicer le potom strogega razrednega boja, ne pa potom ministerijalizma in drugih takih institucij, katere obstojajo v monarhijah ali republikah, kakoršne si želijo soc. dem., ker razloček med tako republiko in monarhijo je edino le ta, da se zamenja krona z celindrom, ves ostali državni aparat pa ostane pri starem.

Dokazal je, da v kapitalističnem družabnem sistemu ni mogoče izboljšati delavskega položaja, dokler leži ogromno breme državnih dolgov na plečih delavnega ljudstva. Ker je Stare omenil, da buržoazija ni hotela poprej razpisati volitev, predno se je delavstvo na političnem polju cepilo, dobil je v odgovor, da je vzrok le ta, da še ni bila buržoazija dovolj na trdnih nogah, morala si je organizirati močno armado in orožništvo, pri čemur so pomagali tudi soc. patrijotje, kateri pa hočejo biti danes najhujši nasprotniki militarizma. Na Staretovo vprašanje, stavljeno sodrugu Weissu, kje da so bili komunisti po prevratu in zakaj da so pustili, da so vojaki pometali orožje proč in zakaj si ga niso prisvojili oni, ki bi ga lahko uporabili za revolucijo, odgovoril mu je sodr. Weiss, da takrat v Jugoslaviji še ni bilo komunistov, pač pa so komunisti nastali iz vrst soc. dem., ker so ti izdali soc. program s tem, da so se družili z buržoazijo in glasovali za vojne kredite. Vzgojo, katero nam predbacivajo vedno, so pa zakrivali soc. demokratje sami, torej se vprašajte, kje ste bili takrat vi in kaj bi bila takrat vaša dolžnost. Na koncu svojega govora je pozval sodr. Weiss navzoče, da se na dan 28. novembra dobro premislijo, za kaj bodejo glasovali, spomni naj se vsak na žrtve te petletne vojne ter trpljenje v strelskih jarkih, na jok in stok zapuščenih družin, na tisoče vojnih poabljenecv ter objednem tudi še danes obstoječo bedo delavstva in na ogromne vojne dolgove, katere hoče buržoazija navaliti na naša pleča; vsak naj se vpraša, kdo je to zakrivil in ako hoče te zločince obsoditi, naj glasuje za listo komunistov; nakar je žel sodr. Weiss viharo odobranje.

H koncu omenimo še, da je sodr. Knific vprašal soc. dem. zakaj so oni nosili ob prevratu na rokavih slovensko trobojnico ne pa rdečih znakov, ki so znamenje mednarodnega proletarijata; prišel je namreč od vojakov in je mislil, da so vsi stari soc. dem. postali liberalci; vnel se je zaradi tega majhen prepirek zaradi rekviriranja. Govoril je še sodr. Čuk radi preganjanja železničarjev v svobodni Jugoslaviji. Omenjamo le še to, da je bila na tem volilnem shodu zastopana civilna policija kot vladni zastopnik ter ne vemo, ali so bili povabljeni, ali so prišli sami, v zadnjem slučaju bi bila dolžnost predsednika, da jih vpozori na zborovalni zakon, ker na volilnem shodu, kolikor nam je znano, nima vladni zastopnik ničesar iskati.

Politično gibanje v Strnišču. Ker smo opazili, da skuša strniška peščica »social-demokratov« na vsak način prepričati javnost, da v Strnišču sploh ni komunistov, smo prisiljeni konstatirati nastopna dejstva:

V begunskem taborišču Strnišče obstoja pol. organizacija, ki se je priključila komunistični glasom sklepa, ki je bil pri sestanku dne 14. junija 1920 sprejet s 23 proti 10 glasovom.

Predsednik pol. organizacije, ki je štela 33 članov, je bil takrat sodrug Komavli. Danes imamo pa 70 politično organiziranih članov in od teh je 50 zanesljivih in zavednih.

Omenjamo tu, da je bila priključitev pravzaprav zasluga s. Komavlija, onega Komavlija, ki je danes zagrizen desničar in ki dela na vse kriplje, da razbije našo organizacijo. Bil je pred kratkim tudi hud centrumaš, prej — komunist. Kljub temu pa hoče ostati »pošten« politik.

Poglejmo, kake in koliko ljudi ima za seboj. Reci in piši: deset rokodelcev, večinoma mizarjev, ki se boje imena »komunist« le radi boljše plače in ker mislijo ustanoviti mizarstvo zadrugo, torej peščica egoistov. S temi ljudmi je prišel gosp. Komavli k shodu, ki ga je sklical pretečeni petek in pri katerem je govoril gosp. Kopač, ki je skupno s Komavlijem z najbolj plitvimi sredstvi blatil vodstvo naše stranke. Ker je pa vladal v naših vrstah mir in red, so drugi dan omenjeni vinski bratci govorili, da v Strnišču sploh ni komunistov.

G. Komavliju povemo, da se zelo moti, ako misli, da bode razbil komunistično organizacijo.

Končno še nekaj o našem dosedanjem delovanju. Politični odbor ima vsak teden sejo, pri kateri sklepa o pripravah za volitve. Sklical je do danes 5 dobro obiskanih volilnih shodov, ki so dobro uspeli, in sicer: Dne 17. oktobra v Gornji Pristavi, dne 7. novembra na Ptujski gori in v Majšpergu in 14. t. m. v Sv. Lovrencu in v Gerečji vasi. Pokazalo se je, da so tukajšnji kmetje zelo dovzetni in navdušeni za našo idejo, kljub temu, da razvija po celi okolici »Samostojna« precejšnja agitacija.

Hrušica. Pri nas smo imeli v sredo dne 10. t. m. volilni shod naše stranke, na kojem sta poročala sodruga Weiss in Košir iz Jesenic in sodrug Čuh iz Hrušice. Z izvajanj vseh treh govornikov so bili navzoči splošno zadovoljni.

Št. Jurij v Savinski dolini V nedeljo 14. nov. se je vršil pri nas dobro obiskan shod komunistične stranke pred kaplanijo. Zbrani kmetje, nad 200 mož so z zanimanjem poslušali sodruga Jesiha Petra iz Trbovelj, ki je poljudno razlagal program komunistov in uničujočo gospodarsko politiko buržuaznih in socialpatrijotičnih ministrov — verižnikov. Neki klerikalni možiček se je hotel nekaj repenčiti pa kmetje revolucionarji so ga nagnali, kakor bodo 28. t. m. nagnali vse klerikalne in druge zapeljivce.

Škale pri Vetenju. Shod komunistične stranke, ki se je vršil 14. t. m. pred cerkvijo, je razburil gospoda dekana. Videl je, da njegove zaslepljene ovčice spregledujejo in z zanimanjem poslušajo razlago komunizma in govor o vzrokih bede, vedno hujše draginje, o davkih, trošarini in drugih dobrotah dr. Korošca in dr. Kukovca. Da bi obvaroval svoje vernike pred »brezbožnim« komunizmom, je pustil cel čas shoda zvoniti z zvonovi, kar pa zavednih kmetov ni motilo, da ne bi vstrajali do konca shoda. Kakor cela zavedna savinjska dolina, bodo tudi naši kmetje volili komuniste.

Dobrava. V torek dne 9. t. m. se je vršil volilni shod komunistične stranke, kjer je poročal sodr. Košir iz Jesenic,

kateri je s svojim izvajanjem jasno dokazal, da je zastopnica delavnega ljudstva edino komunistična stranka, kateri bo zavedno ljudstvo na Dobravi 28. novembra tudi oddalo svoje glasove ter s tem obsodilo buržoazijo za vse zločine nad delavnim ljudstvom.

Dopisi.

Golouh je — eksplodiral v Hrastniku!

Socijalpatrijotje so razvili najživahnejšo agitacijo za svoj shod, ki se je pretečeni petek vršil v Hrastniku. Prišli so vsi njihovi verniki in sicer 7 iz Zagorja, 14 iz Trbovelj in 11 žensk z g. Malovrhom vred iz Hrastnika. Ob ogromni vdeležbi komunističnih pristašev je g. Malovrh s prošnjo, naj mirno poslušajo, otvoril zborovanje in takoj podal besedo uskoku Golouhu, ki je z medklci »izdajalec, provokater« itd. začel govoriti. Za časa njegovega govora so ga rudarji z ogorčenjem prekinjali, tako da sta prvič s. Bartulovič, drugi pa s. Perdan morala s kratkim nagovorom miriti maso, in sta s tem omogočila g. Golouhu, da govor dokonča. Vse njegove fraze in hujskanje rudarjev na štrajk niso prav nič zalegle, temveč jih še bolj ogorčile, ker so spoznali namen njegovega govora, da bi rad nahujskal rudarje v stavko pred volitvami.

Tudi z gestami in poseganjem roke na srce ni dosegel ničesar drugega, kakor smeh, kar ga je seveda razkačilo, da je eksplodiral tako, da mu je novokupljen cviker padel na tla. Njegovemu »zelo stvarnemu« govoru, kakor blatenje raznih sodrugov, je prvi odgovarjal s. Bartulovič (ki ni potreboval celi dve uri, kakor Golouh), temveč v trideseturnem govoru prikazal g. Golouha v vsej njegovi nagoti, kot izdajalca in razdirača delavskih vrst. Ker je Golouh videl, da pri naši stranki ne poznamo komendantov in da mu nihče noče zavezovati čevljev, še manj pa pred Geslerjevim klobukom se odkrivati, kakor si je domišljeval, jo je pobral nazaj k svojemu »patronu« Kristanu, ki ga je za »lon« postavil na kandidatno listo. Ko mu je še s. Petakovič dokazal, s kako demagogijo in provokaterstvom deluje, je g. Golouh ponovno nastopil, a je že v začetku svojega govora moral prenehati, ker so zbrani rudarji bili siti njegovih fraz. Nato je g. Malovrh zaključil shod in z g. Golouhom vred so vsi socijalpatrijotje z 10 članskim ženskim bataljonom, ob velikem hrupu našega delavstva zapustili dvorano. Po tej blamaži Golouha in njegovih backov se je vršil naš shod, na katerem je s. Perdan še bolj jasno naslikal socijalpatrijote in njihovo politiko, katero skuša veliki frazer Golouh z svojimi gestami rehabilitirati. To je na kratko slika socijaldemokratskega shoda v Hrastniku in svetujemo vsem našim sodrugom v prvi vrsti pa tistim 32 pristašem socijalpatrijotov, naj to poročilo primerjajo z »Naprejevim« poročilom od ponedeljka, in potem izrečejo, kdo laže in kdo resnico v svojem listu piše. Za nas, ki te tičke A. in E. Kristana, Prepeluha in Golouha, to štiripresesno deteljico, poznamo, je merodajno to, kar bodo sedaj rudarji rekli, ko bodo videli, s kakimi nesramnimi lažmi patrijotje operirajo. Mi z mirno vestjo že danes lahko rečemo, da bode delavstvo na 28. t. m. enkrat za vselej izreklo svojo sodbo, tako da nobena Golouhova eksplozija ne bo rešila potaplajoče barke »socijaldemokracije«.

Trbovlje. V takoimenovanem »pruščencimru« ali stanovanju za neoženjene delavce vladajo škandalozne razmere. V eni sami sobi manjka 25 šip. Lahko si predstavljate, kakšen mrz mora

prestajati uboga delavska para, to vse zavoljo kapric in samovoljnosti gospoda ravnatelja Saverja. Ta odlični gospod in človekoljub se je namreč izrazil, da so za neoženjene delavce dobre deske. Za živino se skrbi, da ima dostojen in zdrav hlev, uboga delavstvo, ki koplje milijone in milijarde izpod zemlje, pa naj spi po zimi v sobi brez šip. Kje so poklicani faktorji, da takoj napravijo konec temu sistematičnemu ubijanju delavstva? Olikani gospod ravnatelj in gospoda njegovega sistema imajo krasna in gorka stanovanja, delavec pa lahko pogine! Vsi prizadeži delavci.

Domače in razno.

Protestni shod proti zakonu o »Delu in Redu«.

V sredo se je vršil po inicijativi »Društva zasebnega uradništva Slovenije« protestni shod v »Mestnem Domu« pri obilni udeležbi razredno zavednega zasebnega uradništva. Težak gmotni položaj odpira oči tudi uradništvu, da se polagoma začneja zavečati, da je med njimi in delodajalci nepremostljiv propad. Oni če dalje bolj uvidevajo, da je edino bojna organizacija v stanju, da jih reši brezobzirnega izkoriščanja, pomanjkanja in zatiranja. A kapitalisti vidijo v tej strokovni organizaciji veliko nevarnost — posebno če bi se ona postavila na edino pravilno razredno stališče — kakor so storile že zdavnaj vse večje uradniške strokovne organizacije v drugih državah. Zato so demokrate, zastopniki bančnega kapitala poslali 10 plačenih kričarjev — a takih dobiš v Ljubljani kolikor hočeš med lumpenproletarijatom propalih uradniških eksistenc — z nalogo, da razbijejo shod in tako omajejo strokovno društvo.

Vse stranke, ki so nastopale, pa celo zastopnik demokratske stranke so protestirale proti temu zakonu. Ali je bilo vsem navzočim jasno, da je tako narod. soc. kakor tudi soc. dem. kakor tudi J. Z. Ž. in J. S. Z. v glavnem protestirale, da bi pridobile par glasov zasebnih uradnikov. Na to so posebno ciljali nar. soc. in socijalpatrijote.

Zastopnik naše stranke s. Fabjančič je podal kratko izjavo, da je KSJ. nasprotna reakcionarnim ustanovam buržoazije v notranji kakor zunanji politiki. Ona se bo borila proti vsaki imperijalistični pogodbi, bile Versajski mir ali St. margaretski »sporazum«, z vsemi sredstvi. Ali ne samo v besedah temveč tudi v dejanju. Omenil je, da ta protest ne bo imel velikega učinka, ker je samo provincijalen. Izkoriščani uradniki in njihova društva morajo stvoriti enotno fronto proti ujedinjenim podjetnikom. Proti vsaki državni reakciji — je potrebna enotna akcija v celi državi.

Komunistični proletarijat je priredil nešteto protestnih shodov tekom tega časa, odkar se je pripravljala ta zakon. Dan predno bi imel biti sprejet v ministrskega sveta ta reakcionarni zakon, je 200.000 strokovno organiziranega komunističnega proletarijata enodušno sklenilo izvesti protestni generalni štrajk od Jesenic do Bitolja. Štrajk je odpadel, ker v ministrskem svetu ni prišlo do glasovanja in sprejetja. Reakcija je v Jugoslaviji na pohodu. Ona je neizogibna, ker brez moderne tlake, ki jo reakcija skuša uvesti, je nemogoče iztisniti iz Jugoslavije 50 milijard, ki jih jugosl. buržoazija dolguje svojim kolonialnim gospodarjem. Buržoazija vali to breme v prvi vrsti na tilnik, ki se rad upogne na uradnike, ki so danes zaradi svoje slabe organizacije silno izkoriščani. Duševni in ročni delavci se bodo le tedaj rešili grozečega terorja,

če se združijo v celi državi v enotne razredne bojne organizacije proti svojim delodajalcem, ki so tudi ujedinjeni.

Zato pozivljaje KSJ. zavedne uradnike, da se roko v roki z ostalimi delavskimi sindikati branijo od reakcije, neznusnega izžemanja, pomanjkanja in draginje — ki je vedno od dneva do dneva večja. Pridružujoč se protestu kličemo:

Doli z laždemokracijo in črno reakcijo!

Dol z moderno tlako!

Živelo edinstvo razredno, zavednega uradništva in delavstva cele Jugoslavije!

Demokrat S. Knaflič je izjavil, da se strinja z vsemi izjavami predgovornikov. Potem ko se je polegel hrup, je odkril, da je zakon o delu in redu stavila parlamentarna zajednica (radikalni, klerikalci in zajed.) kot predpogoja, da obvarujejo koncentracijsko vladu. Za zakon o »delu in redu« so enako odgovorne vse vladajoče parlamentarne grupe od klerikalcev do demokratov in soc. demokratov, ki so pustili s svojo bedasto politiko sodelovanja z demokrate, da se je reakcija ojačala.

Bila je od odbora predlagana protestna resolucija, ki je bila potem, ko se je na zahtevo kom. zastopnika izpustil pasus, ki je v principijelnem nesoglasju s programom K. S. J. soglasno sprejeta.

Shod je pokazal, da bi bile mogoče skupne akcije socijalističnih frakcij, če ne bi bilo na strokovnih shodih vedno par liberalnih najetih kričarjev in je šola za uradnike, ki morajo skrbeti, da se taki kapitalistični agenti odstranijo od razrednih organizacij ker igrajo vedno vlogo provokaterjev. Zborovalci so dobili utis, da edina resna stranka, ki se ne peha za momentalnimi uspehi in mandati, temveč se bori ne samo v besedah temveč tudi v dejanjih je Komunistična Stranka Jugoslavije.

Pevski odsek »Svoboda« v Ljubljani vabi svoje člane, da se sigurno vdeležujejo vaj vsak torek in petek v Ljubljani, Šelenburgova ul. 6/II. in vsak ponedeljek in sredo v Sp. Šiški pri Celarcu ob 8. uri zvečer. Bliža se koncert in večji nastop! Sodrugi, pripeljite tudi novince seboj!

Odbor.

Mednarodne novice.

Za III. Internaeijonalo.

Bern, 11. novembra. Odbor švicarske socijalistične stranke se je v načelu z 21 proti 18 glasovom izrekel za diktaturo proletarijata. Novi strankin program, ki pripoznava tudi sovjetski sistem, se predloži strankinemu kongresu. — G. Kristan in Golouh, kako se kaj počutita pri teh in podobnih novicah?

Nova delavska stranka v Avstriji.

Dunaj, 13. novembra. 12. novembra se je vršila konferenca levičarskih socijaldemokratskih zaupnikov Dunaja in okolice. Konferenca je sklenila, da se ustanovi samostojna stranka pod imenom »Socijalistična delavska stranka Nemške Avstrije (levica)«. Stranka zasleduje kot cilj, da zbira revolucionarne socijaliste za boj za komunizem.

Komunistično gibanje v Avstraliji.

London, 7. XI. Iz Sydneya poročajo: Komunistično gibanje v Avstraliji postaja vedno močnejše. Kakor je znano, se je že preteklo lero ustanovila propagandna pisarna v Sydneyu pod vodstvom sodruga Simonova. Tudi tu so zaprii veliko komunističnih delavskih voditeljev, vendar je pravi duh delavstva neupogljiv in pogosto manifestira za ruske sovjete in proti angleškemu kapitalizmu. Kot velika pridobitev se bo praznovalo pred kratkim vpeljani šesturni delavnik.

Vranglovčine v Jugoslaviji.

Belgrad, 9. XI. Subotica je sedaj koncentracijsko taborišče armade generala Judeniča in generala Müllerja. Okolu 15.000 vojakov čaka na povelje, da odrinejo proti sovjetski Rusiji. V Belgradu je večji denarni zaklad, iz katerega plačujejo okolu 3.500 protirevolucionarnih oficirjev, ki bivajo v Jugoslaviji. Vrangla ni več, utonil je v Črnem morju. Kam bo šla sedaj ta subotička vojska?

Slavlje 7. novembra.

Moskva, 10. XI. Ob priliki tretje obletnice vstanovitve sovjetske oblasti je prejel svet ljudskih komisarjev številne čestitke iz vseh delov republike in inozemstva. Posebno znamenito poslanico je dobil Lenin od norveške delavske stranke. Ravnotako so prispeli pozdravi od mirovnega odposlanstva v Rigi in od drugih sovjetskih misij.

Prosvetno delo v Rusiji.

Moskva. Osrednji odbor ruske Komunistične stranke se je odločil, da naroči najboljšim komunističnim pisateljem, da napišejo komunistične učne knjige za šole v sovjetski Rusiji. Buharin bo pisal o zgodovinskem materializmu in o političnih strankah za časa revolucije, Bubnov o zgodovini komunistične stranke, Stenlov o zgodovini delavskega gibanja zahodne Evrope in o internacionali, Stahin o osnovah komunistične taktike, Burzovkič bo pisal zgodovino, literature, Tomski o strokovnih organizacijah, Miljutin o organizaciji narodnega gospodarstva v Rusiji in tako dalje.

Železničarji! Dr. Korošec in njegovi trbanti so izvršili nov atentat na zadržane pravice državnih železničarjev, kakor železničarjev Slovenije v splošnem. Da ga energično odbijemo, vabimo vse železničarje na

javni protestni shod železničarjev

ki se bo vršil v nedeljo dne 21. t. m. ob 10. uri dopoldan v Delavskem domu na Turjaškem trgu.

Dnevni red:

1. Naša nam zajamčena službena pragmatika bivše Avstrije v nevarnosti.
2. Sklepi k prvi točki.

Sklicatelj:

**Pokrajinsko tajništvo
S. s. i. t. r. i. s. J.**

Ker je od udeležbe odvisen uspeh protesta, vas vabimo v vašem lastnem interesu na polnoštevilno udeležbo.

Vsi na krov!

V ponedeljek 22. t. m. ob 8. uri zvečer v Delavskem domu zaupniški sestanek vseh ljubljanskih in okoliških zaupnikov političnih in strokovnih organizacij, predstavnikov in namestnikov v volilnih komisijah. Na dnevnem redu zelo važna vprašanja. Vsak član je dolžan, da se sestanka udeleži. Člansko legitimacijo je prinesiti s sabo.

Pokrajinsko Tajništvo KSJ.

V gostilni Petan v Sp. Šiški se je po naših sodrugih nabralo na kegljišču 924 kron za pevski zbor Svoboda, za kar izrekamo vsem darovalcem prirčno hvalo. Sodrugi, posnemajte!

VI. Izkaz za volilni sklad. Zbrali (ss. Pokovc 66 K, Stadler 14 K, Osterc 275 K, Rižner 76 K, Fugina 120 K, sodrugi z Jesenic 74 K, Jereb, St. Vid pri Stični 100 K, na shodu pri Lovsetu v Sneberju 60 K, Bartulovič 380 kron, Kolesa 19⁵ K, Perdan 228 K, neimenovan 100 K, veseli kmetje Belokranjci 130 kron, Fabjančič 275 K, N. N. 60 K, Lamež 50 K. Skupaj 2283 K. Prej izkazanih 7422 K 80 v. Skupaj 9705 K 80 v.